

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

48 Moniales omnes sub perpetua clausura vivere tenentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

feriis sibi subjectis ordinaria, in aliis vero Sedis Apostolicæ auctoritate clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restituiri, & ubi inviolata est, conservari, maximè procurent. Conc. Trid. in c. 5. de reg. & monial. & c. unic. §. 1. & ult. de stat. regu. in 6. Inobedientes, atque contradicentes per censuras Ecclesiasticas, aliasque poenias, quacunque appellatione⁴⁹ postposita compescendo, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. ut eod. c. 5. d. c. unic. infin. de stat regul. quod auxilium, ut præbeatur, omnes Christiani Principes hortantur, & sub excommunicationis pœna ipso facto incurrienda, omnibus magistratibus secularibus injungitur per sacrum Conc. Trid. in d. c. 5. §. quod auxilium. Et exhiberi debet ad ea, quæ Deo sunt placita, exequendum. c. 1. de off. ordin. & glo. in d. c. unic. in ver. seculari. ad hoc enim Magistratus secularis legitimè à Sac. Concilio fuerunt compulsi, & compelli possunt cap. administratores. 23. q. 5. & gloss proximè citata.

Et Pius V. inhærendo dispositioni d. c. unic. de stat. regul. in 6. & decreto Sac. Concil. Trid. d. c. 5. sess 25. sua perpetuò valitura constitutione, statuit, atque decrevit universas Moniales, tunc præsentes, & futuras, cuiuscunque religionis, & ordinis, vel militiarum, etiam Hierosolymita. receptas, vel recipiendas, tacite, vel expressè professas, etiam si conversæ, aut quoconque alio nomine appellarentur, etiam si ex institutis, vel fundationibus earum regulæ ad clausuram non tenerentur, nec unquam in earum Monasteriis, seu domibus, etiam ab immemorabili tempore ea servata fuisset, sub perpetua in suis Monasteriis, seu domibus debere de cete-

ro permanere clausura, & reluctantes hortandæ, ac inde contrafacentes ab ordinariis locorum severissimè punienda, omnibusq; sine professione, & absq; clausura vivere volentibus est interdictum, nè ullā aliam prolsus in suum ordinem, religionē, aut congregationem recipere possint, ut in const. ejusdem Pij V. in Bull. cap. 8.

Nec possunt tamen moniales eujuscunq; statutis, gradus, vel conditionis existentes, de cætero morborū, lepræ, aut epidimiæ causa, nisi ob evidens, graveq; periculum, seu scandalum (quæ tamen præter alios ordinum superiores, quibus cura Monasteriorum incumberet, etiam per Episcopum, seu alium loci ordinarium, etiam si prædicta Monasteria ab Episcoporum, & ordinarij jurisdictione exempta esse reperiuntur, cognita, & expresse in scriptis approbari debent) à monasteriis prædictis exire. dict. c. unic. circa princ. vers. ita quod nulli. Sed nec in prædictis casibus extra monasteria, nisi ad necessarium tempus stare licet, si quæ autē extra prædictos cas modo, quo suprà cognoscendos, & approbandos, è monasterio, clausuray egressæ fuerint, quive eisdem licentiam exeundi quomodolibet concederint, necnon comitantes, ac illarum receptativæ personæ laicæ, seculares, vel Ecclesiastice, consanguineæ, vel nō, excommunicationis majoris latæ sententiæ vinculo, eo ipso absque aliqua declaratione subjiciuntur, à quo à nemine, nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo absolvı possunt, ut in aliis ejusdem Pij V. Postea confectis litteris, de quibus in eodem Bull. cap. 100.

Gregorius autē XIII. inhibuit quibuscunque, nè sub prætextu licentiarum haec tenus tunc concessarum, & obtentarum